

פרשת תצוה

"ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליהם שמן זית וד פתית למאור להעלות נר תמיד"

אחר הצווי להקמת המשכן, הארון, השלחן והמנורה שראינו בפרשה הקודמת, ממשיכה פרשתנו בעוד כמה צווים שקשורים במשכן וכליו אך גם (ובעקר) בהקנת בגדי הכהנים ובהקנת הפהנים עצמם לעבודה במשכן. בתחלת הפרשה מצוה ה' את משה בדבר השמן ממינו ידליק אהרן הפהן את המנורה. כעת עוברת פרשתנו לצווי על הקנת בגדי הכהנים והכהן הגדול.

הכהנים שהיו שכיכים לשבט לוי נבחרו לשרת את ה' במשכן ולשם כך היו צריכים ללבוש בגדים מיוחדים. לכהן רגיל היו ארבעה בגדים מיוחדים (מגבעת, כתונת, מכנסים ואבנט) ואלו לפהן הגדול, לבד מארבעת הבגדים המיוחדים הללו, נוספו עוד ארבעה בגדים מיוחדים (מעיל, אפוד, חשן וציץ).

במהלך הפרשה התורה מפרטת על הקנת בגדי הכהנה המיוחדים - ארף הבגד, ממה עשוי, מה נוסף בו, מה כתוב בו וכו'.

מכאן עוברת הפרשה ללמד אותנו כיצד מכינים את הכהנים לעבודה במקדש. ההכנה כוללת הקרבת קרבנות, טבילה, לבישת הבגדים ומשיחה בשמן המשחה. הכנה זו ארכה שבועה ימים.

בסוף הפרשה חוזרת התורה לדבר על המשכן עצמו וללמד אותנו עוד שני צווים אודותיו: המצוה להקריב את קרבן התמיד פעמים ביום (בקר וערב) והצווי על עשיית מזבח הקטרת לשם הקטרת הקטרת על ידי

החשן

החשן הוא בגד מיוחד שהיה מנח כנגד לבו של הכהן הגדול.

שבצו בו, בתוך משבצות זהב, שנים עשר אבנים עליהם נכתבו שמותם של שנים עשר השבטים. בתוך החשן היו מנחים "האורים והתומים". האורים והתומים שמשו לעזרה בשהיית מתעוררת שאלה חשובה שנוגעת לכלל ישראל. השואל היה נכנס עם הכהן הגדול לתוך קדש הקודשים, שואל את שאלתו ואותיות התשובה היו זקורות לו מתוך אבני החשן.

אשרי העם שפכה לו!

שבת שלום!

הכהן הגדול פעמים ביום גם כן.

הרב שמואל נחמני
רב ביה"ס

ניר דוד
מנהל ביה"ס

"את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים"

באחד המדרשים מובא שפסוק זה הוא קלל גדול בתורה אפילו יותר מהכלל "ואהבת לרעך כמוך".

ואנו נשאל: מדוע? מה מיוחד בפסוק זה?

תשובה: הפסוק הזה מלמד אותנו מה שאנחנו מכירים מחיי היום יום שלנו. בשאנחנו עושים דבר קבוע, כל יום אותו הדבר, אנו מרגישים שאין לדבר זה ערך. זה הרי בדיוק מה שעשינו אתמול ושלשום ולפני שלשום... מה זה דבר יסורי אם נעשה את זה גם היום? מה הערך של הדבר הקבוע? האם לא עדיף שנעשה משהו גדול? משהו מיוחד? (אפילו פעם בשנה)? כן, הינו עלולים לחשוב גם על קרבו התמיד, הקרבו הקבוע, פעמים ביום בקר ובערב, מה דבר ערכו, מהי חשיבותו? על כן מלמד אותנו המדרש שדווקא ההתמדה בדברים הפשוטים, הקטנים, היום יומיים היא הדבר הגדול, בעל החשיבות!

להגדיר את הפס פנים בשטחה. בראשיתו או אבא בקשו זהו מעשה בעל חשיבות רבה יותר.

מלצאות להם מסבת הפתעה פעם בשנה...

ומה אתכם ילדים יקרים? האם גם אתם עושים מעשים קבועים ולא מרגישים את ערכם?

הגדול?

...דעו מעתה כי אתם שוכים לכלל הגדול בתורה

חידות לפרשה

כמה בגדים לבש הפהן הגדול?

מהם?

מהו אבני החן?

את התשובות (עם שם+כמה)
יש להקדים לחכת קרב עד יום רביעי

